BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
FILIJALA/ PODRUŽNICA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

24-01-2022

Broj: JN2-02-07-1-3503-8/21
Banja Luka, 18.1.2022.godine

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka rješavajući u postupku pravne zaštite pokrenutom po uloženoj žalbi ponuđača Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit" d.o.o. Banja Luka bez broja od 14.12.2021.godine, izjavljene na Tendersku dokumentaciju za nabavku usluge procjene imovine broj: V-5.22622/21 od 01.12.2021.godine, ugovornog organa Željeznice Republike Srpske a.d. Doboj, na osnovu čl. 93. stav (7), 104. i 111. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj 39/14), na sjednici vijeća održanoj dana 18.1.2022.godine, donio je sljedeće:

R J E Š E NJ E

1. Žalba ponuđač Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit" d.o.o. Banja Luka, bez broja od 14.12.2021.godine, izjavljena na Tendersku dokumentaciju za nabavku usluge procjene imovine, broj: V-5.22622/21 od 01.12.2021.godine, ugovornog organa Željeznice Republike Srpske a.d. Doboj, odbija se kao neosnovana.

2. Odbija se zahtjev žalitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM.

3. Usvaja se zahtjev punomoćnika ugovornog organa, advokata Sanela Nezirića iz Sarajeva, za nadoknadu troškova pravnog zastupanja u iznosu od 280,80 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev odbija kao neosnovan.

4. Obavezuje se ponuđač Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit" d.o.o. Banja Luka da punomoćniku ugovornog organa, advokatu Sanelu Neziriću iz Sarajeva, isplati troškove pravnog zastupanja, a koji se sastoje od troškova za sastav izjašnjenja na žalbu ponuđača u iznosu od 280,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

O b r a z l o ž e nj e

Ugovorni organ Željeznice Republike Srpske a.d. Doboj (u daljnjem tekstu: ugovorni organ) pokrenuo je postupak nabavke usluge za procjenu imovine tog ugovornog organa. Na portalu javnih nabavki objavljeno je Obavještenje o nabavci broj: 1373-1-2-387-3-212/21 dana 01.12.2021.godine. Potencijalni ponuđač, Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit" d.o.o. Banja Luka, zastupan po direktoru tog društva (u daljnjem tekstu: žalitelj) je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije izjavio žalbu dana 14.12.2021. godine na sadržaj tenderske dokumentacije. Predmetna žalba je kod Ureda za razmatranje žalbi, filijala Banja Luka zaprimljena dana 16.12.2021.godine.

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka je zaključkom br.: JN2-02-07-1-3503-4/21 i JN2-02-07-1-3503-5/21 od dana 22.12.2021.godine žalitelju naložio da uredi i upotpuni žalbu tako što će izvršiti uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka u skladu s procijenjenom vrijednošću predmetne javne nabavke kao i administrativnu taksu, te o učinjenom obavijesti ovaj organ. Dana 28.12.2021.godine žalitelj je postupio u skladu s traženim te o učinjenom, s dokazima u prilogu, obavijestio ovaj organ.

Žalitelj žalbom osporava Tendersku dokumentaciju ugovornog organa zbog pogrešne primjene materijalnog prava, nepostupanja ugovornog organa po rješenju Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine te zbog nezakonitih odluka donesenih od strane postupajućih v.d. direktora u predmetnom postupku, i u žalbi navodi:

Žalitelj osporava tačku 7.4.1. Tenderske dokumentacije ugovornog organa u kojoj je propisano da ponuđač koji učestvuje u postupku predmetne javne nabavke mora ispuniti uslove za učešće u postupku, definisane članom 50. Zakona i to da u svrhu dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti koja je vezana za predemt nabavke, treba ispuniti slijedeće minimalne uslove koji se ogledaju u tome da ponuđač u timu mora imati sljedeća stručna lica: dva ovlaštena procjenjivača ekonomske struke, tri vještaka arhitektonsko - građevinske struke, jednog vještaka mašinske struke, jednog vještaka elektro - tehničke struke. U svrhu dokazivanja ispunjavanja zahtijevanih uslova, žalitelj ističe da je ugovorni organ od ponuđača tražio dostavljanje dokaza u formi spiska članova tima, ovjerene kopije licenci proejenjivača ekonomske struke, ovjerene kopije licence vještaka arhitektonsko - građevinske struke, ovjerene kopije licence vještaka mašinske struke, ovjerene kopije licence vještaka elektro - tehničke struke, za članove tima koji nisu stalno zaposleni kod ponuđača, ponuđač je dužan dostaviti ugovor o djelu/saradnji ili si. kojim dokazuje da će navedena lica imati na raspolaganju.
Žalitelj osporava zahtijevani dokaz koji se dostavlja u svrhu dokazivanja *„... za članove tima koji nisu stalno zaposleni kod ponuđača, ponuđač je dužan dostaviti ugovor o djelu/saradnji ili si. kojim dokazuje da će navedena lica imati na raspolaganju"*, iz razloga što smatra da se pravilnim tumačenjem čl. 50. Zakona o javnim nabavama BiH može zaključiti da je u svrhu dokazivanja obrazovne i profesionalne kvalifikacije ponuđača, potrebno mnogo više od dostavljanja formalnog

ugovora o djelu angažovanih vještaka, navodeći da ugovorni organ na predmetni način nastoji spriječiti pravilno tumačenje člana 50. Zakona na način da se izigra cilj i smisao odredbe samog Zakona . Cilj koji je ugvorni organ imao, tumačeći odredbe Zakona na ovakav neformalan način žalitelju nije poznat, ali u svakom slučaju dostavljanje samog ugovora o djelu u ovako velikim procjenama i predmetima, svakako da ne zadovoljava smisao i cilj zakonskih odredbi. Ovako olako tumačenje zakonskih odredbi i formiranje uslova u tenderskoj dokumentaciji, žalitelj smatra da predstavlja samo puko angažovanje za potrebe ublažavanja kriterijuma i uslova učešća u postupku javne nabavke. Za dostavljene ugovore o djelu, ponuđač bi trebao dostaviti i potvrdu nadležne Poreske uprave odnosno fonda PIO ili drugi odgovarajući obrazac nadležnog organa, koji glasi na ponuđača, iz koje se može vidjeti da je vještak prijavljen kod ponuđača po nekom od zakonom propisanih osnova, zatim da ovako slobodno i olako tumačenje odredbi Zakona može služiti izigravanju smisla i krajnjeg cilja pribavljanja usluge izvršenja procjene imovine društva. Dostavljanjem slobodne forme ugovora o djelu, prema ubjeđenju žalitelja, ne odaje se vid neke ozbiljnije i dugotrajnije saradnje, već naprotiv, možda se zaključuje i po prvi put, bez namjere saradnje, samo da bi se ispunio ulov učešća na tenderu.

Žalitelj također osporava i tačku 7.3. Tenderske dokumentacije ugovornog organa na način da ističe da je podtačkom a) propisano da ponuđači dostave dokaz da su u 2020-oj godini ostvarili ukupan prihod najmanje u dvostrukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke tj. 294.000,00 KM. Žalitelj smatra da je takav uslov nepotreban u dvostrukom iznosu, da i znatno manji prihod (ali svakako veći od procijenjene vrijednosti nabavke) osiguravaju mogućnost vršenja procjene na najvišim standardima. Žalitelj ističe da bi se spriječila manipulacija postavljanjem ovako visokih kriterija, koji i nisu od presudnog značaja za pravilnu i fer procjenu vrijednosti imovine društva koja je predmet javne nabavke, uz ispunjenje svih ostalih uslova, te uz znatno nižu visinu prihoda ponuđača, omogućava se učešće većem broju potencijalnih ponuđača, a što bi doprinoslilo i većoj konkurenciji i mogućnosti izbora najadekvatnijeg ponuđača sa svih aspekata javne nabavke, uz poštovanje svih standarda i načina vršenja adekvatne procjene.

Nadalje, žalitelj navodi i to da ugovorni organ nije postupio po odredbama rješenja Ureda za razmatranje žalbi, s obzirom da je po prvobitno uloženoj žalbi u ovom predmetu URŽ donijela rješenje kojim je žalba usvojena po navedenim osnovima i poništena tenderska dokumentacija, ugovorni organ prilikom otvaranja novog postupka i donošenja nove tenderske dokumentacije od 01.12.2021. godine, postupio je suprotno zaključcima URŽ i donio potpuno istu tendersku dokumentaciju koja je prethodno već poništena, te ukazuje na član 116. stav 2. tačka n) Zakona o javnim nabavkama kojim je propisano da ugovorni organ kada ne izvrši rješenje URŽ čini prekršaj i može se kazniti novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 15.000,00 KM, što se može primjeniti i na ovaj konkretan slučaj.

Žalitelj na kraju ističe i određene nepravilnosti u odlukama ugovornog organa koje su donešene od strane vršioca dužnosti direktora javnog preduzeća, navodeći pri tome propise na

osnovu kojih se uređuje status državnih službenika i rukovođenje u javnim preduzećima. U žalbi se predlaže da se žalba usvoji na opisan način, osporene tačke Tenderske dokumentacije izmijene na način kako je predloženo u žalbi te utvrdi prekršajna odgovornost ugovornog organa u slučaju ponovnog nepostupanja po rješenje Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine.

Ugovorni organ je u skladu s članom 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama dana 24.11.2021.godine dostavio Uredu za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijali Banja Luka, svoje izjašnjenje o navodima žalbe i dokumentaciju u vezi s predmetnim postupkom javne nabavke. Ugovorni organ smatra da je, u odnosu na žalbene navode, žalba neosnovana i u svom izjašnjenju navodi sljedeće:

Prije svega, ukazuje se na hronološki tok radnji u postupku nabavke usluga procjene imovine ovog privrednog društva koju je ugovorni organ Željeznice RS a.d. Doboj (u daljem tekstu; ŽRS a.d. Doboj) pokrenuo i provodio, odnosno ukazuje se da je isti žalitelj već ranije uložio žalbu na predmetnu Tendersku dokumentaciju osporavajući zahtjev ugovornog organa propisan u okviru tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te u okvini ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača. U istoj žalbi žalitelj je osporavao tačku iz TD kojom je ugovorni organ propisao da ponuđač treba ispuniti minimalne uslove iz tehničke i profesionalne sposobnosti i to da ponuđač u timu mora imati stručna lica, pa između ostalog i vještake arhitektonsko-građevinske struke, mašinske, elektro-tehničke struke, kao i da *„za članove lima koji nisu stalno zaposleni kod ponuđača, ponuđač je dužan dostavili ugovor o djelu/saradnji ili si. kojim dokazuje da će navedena lica imali na raspolaganju"*, URŽ BiH je već isti žalbeni navod ocijenio neosnovanim razmatrajući raniju žalbu ovog ponuđača pa je u odnosu na razmatranje o odlučivanje prema prvom žalbenom navodu žalitelja žalbeni navod ocijenio kao neosnovan, uz jasno obrazloženje iz kojih razloga isti cijeni da je zakonit uslov ugovornog organa propisan u TD, pozivajući se na odredbe člana 50. ZJN, kojima je propisano da ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza na osnovu kojih utvrđuje tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača (vidjeti str. 6. obrazloženja Rješenja Ureda br. JN2-02-07-1 -2793-10/21 od 18.11.2021. godine). Ugovorni organ ističe da je u cijelosti postupio prema tački 1. dispozitiva rješenja Ureda za razmatranje žalbi, filijala Banja Luka broj: JN2-02-07-1 -2793-10/21 od 18.11.2021. godine, te izmijenio Tendersku dokumentaciju broj V-5.22622/21 od 01.12.2021.godine, zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj: 1373-1-2-387-3-212/21 od 01.12.2021.godine, odnosno istu uskladio sa navedenim rješenjem.

U drugom žalbenom navodu, žalitelj ponovo osporava uslov ugovornog organa iz tenderske dokumentacije navodeći da je ugovorni organ propisao zahtjev da je ponuđač u 2020. godini ostvario ukupan prihod najmanje u dvostrukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke, tj. 294.000,00 KM. S tim u vezi, nejasno je iz kojeg razloga žalitelj potpuno netačno citira propisani uslov ugovornog organa iz TD u kojem je ugovorni organ pod tačkom 7.3.a) TD jasno propisao kako slijedi:

„Da je ponuđač u 2020. godini ostvario ukupan prihod u dvostrukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke, tj. 294.000,00 KM", a koji iznos i predstavlja dvostruki iznos procijenjene vrijednosti, budući da procijenjena vrijednost za ovaj postupak i iznosi 147.000,00 KM. Naime, odredbama člana 7. stav 5. Uputstva o pripremi modela tenderske dokumentacije i ponuda propisano je kako slijedi: *„5. Ako Ugovorni organ od kandidata/ponuđača kao dokaz finansijske sposobnosti traži visinu ukupnog prometa, smatra se da je uslov srazmjeran predmetu nabavke, odnosno LOT-u ako tražena visina ne prelazi dvostruki iznos procijenjene vrijednosti nabavke, odnosno procijenjene vrijednosti pojedinog LOT-a."* Ugovorni organ smatra da je ovaj žalbeni navod neosnovan, odnosno propisani uslov ugovornog organa iz TD u segmentu minimalnih uslova iz ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, ne predstavlja razlog za poništenje predmetne TD, odnosno isti je u skladu sa Zakonom i podzakonskim pravnim aktima, te da je ugovorni organ i izmijenio predmetnu TD u odnosu na ranije objavljenu TD koju je Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine svojim rješenjem poništio.

Također, u dijelu u kojem žalitelj navodi da ovakvim postupanjem, odnosno ne pridržavanjem uputa URŽ- a iz rješenja je ugovorni organ počinio prekršaj i da se isti može kazniti novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 KM do 15.000,00 KM, te da se isto može primijeniti i u konkretnom slučaju, odnosno da se odredbe člana 116. st. 2. tačka n) Zakona mogu primijeniti u odnosu na ugovorni organ, a dodatno iz razloga jer je ugovorni organ u potpunosti postupio u skladu sa uputama iz ranijeg rješenja Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, te iz tog razloga ove navode smatramo neosnovnim, ali i irelevantnim.

Nadalje, ugovorni organ ukazuje i na neosnovanost razloga za ulaganje predmetne žalbe žalitelja u dijelu u kojem je isti naveo da žalbu izjavljuje i *„zbog nezakonitih odluka donesenih od strane nezakonito postupajućih v.d. direktora, čiji mandat je istekao, a koji i dalje donose odluka kao vršioci dužnosti direktora"*. Naprijed navedeno iz razloga jer su takvi navodi žalitelja irelevantni za odlučivanje po žalbi žalitelja na objavljenu TD ugovornog organa, ali i budući da URŽ nije nadležan da odlučuje o donosiocima odluka koje odluke niti su taksativno navedene, odnosno nepoznato je o kojim odluka se radi, a niti je jasno da li iste imaju bilo kakve veze sa samim postupkom nabavke, posebno iz razloga jer je žalba uložena na predmentu TD, a ne na bilo kakve odluke ugovornog organa.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se uopće moglo pristupiti njenom rješavanju, a odnose se na dopuštenost i blagovremenost žalbe kao i činjenicu da li je žalba izjavljena od strane ovlaštene osobe u smislu odredbe člana 109. Zakona o javnim nabavkama, kao i na pretpostavke propisane čl. 105. i 108. stav (3) istog Zakona.

U postupku pravne zaštite, postupajući u granicama zahtjeva iz žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na postojanje povreda koje su opisane u članu 103. Zakona o javnim nabavkama, nakon što je utvrđeno postojanje pravnih pretpostavki te neophodnih uslova da se može odlučiti o glavnoj stvari na osnovu stanja iz spisa ovog predmeta, uvidom u dostavljenu dokumentaciju te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, utvrđeno je da je žalbu žalitelja potrebno odbiti.

Žalitelj je postavio žalbeni zahtjev na način da traži da se u svrhu dokazivanja ispunjavanja tehničke i profesionalne sposobnosti, zahtijevanih tačkom 7.4.1. Tenderske dokumentacije ugovornog organa, ne traži dostavljanje samo ugovora o djelu ili saradnji i tome slično, na osnovu kojeg se dokazuje da će ponuđač imati na raspolaganju stručna lica iz razloga što prema tvrdnji žalitelja predstavlja formalizma i puko dostavljanje ugovora o djelu u predmetnom slučaju koje ne zadovoljava smisao i cilj odredbe člana 50. Zakona o javnim nabavkama, da se na takav način ublažavaju kriteriji i uslovi učešća u postupku javne nabavke gdje bi u konkretnom slučaju ponuđač, prema ubjeđenju žalitelja, morao dostaviti i potvrdu nadležne poreske uprave odnosno fonda PIO iz kojih se može vidjeti da je vještak prijavljen (u radnom odnosu) kod ponuđača u skladu sa zakonom, gdje dostavljanje ugovora o djelu ne odaje vid ozbiljne i dugotrajne saradnje između ponuđača i članova tima koji nisu stalno zaposleni kod ponuđača.

Vijeće je izvršilo uvid u sadržaj osporene tačke 7.4.1. Tenderske dokumentacije ugovornog organa gdje nalazi da je u svrhu dokazivanja ispunjavanja traženih uslova u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđa zahtijevan dokaz, za članove tima koji nisu stalno zaposleni kod ponuđača, u formi ugovora o djelu-saradnji ili slično, na osnovu kojeg ponuđač dokazuje da će tražena stručna lica imati na raspolaganju. Vijeće podsjeća da je na osnovu odredbe člana 50. Zakona o javnim nabavakama propisano da ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza na osnovu kojih utvrđuje tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača. Prema tome, pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe vijeće zaključuje da ugovorni organ nema uporište da zahtijeva od ponuđača da, prilikom predaje ponude, isti ima u radnom odnosu navedeno stručno osoblje. S druge strane, ugovorni organ ima zakonsku obavezu da izvrši provjeru i ocjeni da li je ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor na način tako što će u tenderskoj dokumentaciji definirati minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti. Posljedično tome, vijeće smatra da je odgovor na ovo suštinsko pitanje ugvorni organ dao u osporenoj tački 7.4.1. tenderske dokumentacije ugovornog organa tako što je postavio minimum kvalifikacionih uslova za ponuđače kao i dokumente koji su neophodni za njihovo dokazivanje, a pored toga isti su srazmjerni predmetu javne nabavke.

Na osnovu takvog utvrđenog činjeničnog stanja, neosnovano žalitelj smatra i pogrešno zaključuje da zahtijevanje naprijed navedenih dokaza osporenom tačkom 7.4.1. tenderske dokumentacije ne zadovoljava smisao i cilj odredbe člana 50. Zakona o javnim nabavkama. Upravo bi zahtijevanje svih probrojanih dokaza, na način kako to smatra žalitelj, moglo

predstavljati radnju ugovornog organa koja bi na određeni način onemogućila pravičnu i aktivnu konkurenciju. Kako je ugovorni organ u obavezi da u tenderskom dokumentu definira uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača, u smislu člana 44. stav (2) Zakona o javnim nabavkama, budući da je to i učinio na opisan način, vijeće zaključuje da se ovaj žalbeni navod žalitelja ima se smatrati neosnovanim.

Žalitelj osporava tačku 7.3. (Ekonomska i finansijska spsobnost ponuđača u skladu s članom 47. Zakona o javnim nabavkama) podtačku a) Tenderske dokumentacije ugovornog organa na osnovu koje se zahtijeva da je ponuđač u 2020.godini ostvario ukupan prihod najmanje u dvostrukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke, tj. 294.000,00 KM, gdje ističe da postavljanjem ovako visokih kriterija isti nisu od presudnog značaja za pravilnu i fer procjenu vrijednosti imovine društva, zatim da ugovorni organ nije postupio po rješenju Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine na osnovu kojeg je žalba žalitelja usvojena po istom žalbenom osnovu i poništena tenderska dokumentacija ugovornog organa. Žalitelj smatra da je ugovorni organ objavio potpuno istu tendersku dokumentaciju i ovom prilikom ukazuje u žalbi na povredu člana 116. stav (2) tačka n) Zakona o javnim nabavkama od strane ugovornog organa.

Ocijenjujući osnovanosti ovog žalbenog navoda izvršen je uvid u sadržaj tačke 7.3. podtačka a) Tenderske dokumentacije ugovornog organa na strani 6, gdje se konstatira da je ugovorni organ zahtijevao dokaz od ponuđača u 2020.godini, koji učestvuje u postupku predmetne javne nabavke *„da je ostvario ukupan prihod u dvosrtukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke tj. 294.000,00 KM“;* definiran članom 47. Zakona o javnim nabavkama. Vijeće ocjenjuje da je i ovaj žalbeni navod neosnovan iz sljedećih razloga:

Na osnovu člana 47. Zakona o javnim nabavkama propisano je da ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji može utvrditi minimalne uslove u pogledu ispunjavanja ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, kao i dokaze koji se zahtijevaju u tu svrhu, između ostalog. Nije sporno da ugovorni organ ima mogućnost da propiše uslove u tenderskoj dokumentaciji jer upravo ugovorni organ najbolje poznaje predmet konkretne javne nabavke pa samim tim ima i najbolja saznanja koje sve uslove treba zahtijevati u tenderskom dokumentu. Za vijeće nije sporan način određivanja minimalnih zahtjeva na osnovu kojih se utvrđuju sposbnosti ponuđača iz razloga što je isti postavljen zakonito. Pogrešno žalitelj u žalbenom zahtjevu ističe da je ugovorni organ zahtijevao od ponuđača *„...ukupan prihod najmanje u dvostrukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke tj. 294.000,00 KM“.*

Odredbom člana 7. stav (5) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“ br: 39/14 i 20/15) propisano je da ako ugovorni organ od ponuđača kao dokaz finansijske sposobnosti traži visinu ukupnog prometa, smatra se da je uslov srazmjeran predmetu nabavke ako tražena visina ne prelazi dvostruki iznos procijenjene vrijednosti nabavke. Sadržaj osporene tačke 7.3. podtačka a) Tenderske dokumentacije ugovornog

organa, na strani 6, propisuje da ugovorni organ zahtijeva dokaz od ponuđača u 2020.godini, koji učestvuje u postupku predmetne javne nabavke *„da je ostvario ukupan prihod u dvosrtukom iznosu procijenjene vrijednosti nabavke tj. 294.000,00 KM"*. Prema tome, nedvosmisleno i pouzdano se može zaključiti da ugovorni organ traži od ponuđača, kao dokaz finansijske sposobnosti, visinu ukupnog prometa koji je srazmjeran konkretnom predmetu nabavke iz razloga što isti ne prelazi dvostruki iznos procijenjene vrijednosti javne nabavke, radi čega poizilazi da zahtijevani uslov postavljen u navedenoj tački tenderskog dokumenta nije postavljen nezakonito na način kako to u žalbi neosnovano ističe žalitelj.

Uzimajući u obzir naprijed utvrđeno činjenično stanje, vijeće prihvata izjašnjenje ugovornog organa u odnosu na žalbene navode žalitelja osnovanim. Naime, odredbom člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama tog Zakona i podzakonskim aktima, u kojoj daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodijele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za ponudu na stvarno konkurentskoj osnovi. Žalitelj nije dokazao da je ugovorni organ tenderskom dokumentacijom, u osporenom dijelu, prekršio odredbe Zakona o javnim nabavkama iz razloga što za takve navode nije dostavio niti jedan dokaz na osnovu kojeg se može nepobitno utvrditi takva tvrdnja ili barem učiniti vjerovatnim, radi čega je žalbeni zahtjev očigledno neosnovan.

Vijeće nije razmatralo žalbene navode žalitelja na osnovu kojih žalitelj osporava postupanje ili ovlaštenja vršioca dužnosti direktora javnih preduzeća iz razloga što su takvi navodi inkopatibilni *ratione materiae* sa Zakonom o javnim nabavkama, odnosno za odlučivanje o istima nije u nadležnosti Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, kako to osnovano ukazuje i ugovorni organ u svom izjašnjenju, između ostalog. Budući da žalitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju postupanje ugovornog organa te ničim nije dokazao povredu materijalnog prava u odnosu na postavljene zahtijeve iz gore navedenog sadržaja tenderskog dokumenta ugovornog organa u smislu člana 102. Zakona o javnim nabavkama, odlučeno je kao dispozitivu ovog rješenja.

Punomoćnik ugovornog organa, advokat Sanel Nezirić iz Sarajeva u odgovoru na žalbeni zahtjev žalitelja potražuje nadoknadu troškova za pravno zastupanje ugovornog organa, odnosno za izjašnjenje na žalbu ponuđača Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit" d.o.o. Banja Luka u iznosu od 1.111,50 KM. Budući da su troškovi za pravno zastupanje nužni i opravdani u smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku, zatim da je žalitelj žalbenim zahtjevom prouzrokovao ugovornom organu troškove pravnog zastupanja u konkretnom postupku javne nabavke, kao i to da je predmetni postupak okončan na štetu ponuđača Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit" d.o.o. Banja Luka, radi čega se usvaja zahtjev puomoćnika ugovornog organa za naknadu troškova sastava izjašnjenja na žalbu po advokatu u iznosu od 240,00 KM, plus PDV 17 % koji iznosi 40,80 KM, a što sve ukupno iznosi 280,80 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev

punomoćnika ugovornog organa odbija kao neosnovan. O visini troškova odlučeno je u skladu sa članom 18. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH" br. 22/04 i 24/04), koji propisuje nagradu za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocijenjivim predmetima, dakle u iznosu 240,00 KM, a što je u skladu sa pravnim shvatanjem Suda Bosne i Hercegovine izraženim u presudi broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.3.2018. godine i potvrđenim u Presudi Apelacionog upravnog vijeća Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 023495 18 Uvp, između ostalog.

Obzirom da se žalba odbija to se u skladu sa članom 108. stav (6) Zakona o javnim nabavkama odbija i zahtjev žalitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM. Na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, shodno čl. 104. i 111. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama, Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka riješio je žalbu, kao u dispozitivu ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku: Ovo rješenje je konačno i izvršno. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Tomislav Ćužić

Dostavljeno:
1. Žalitelju
2. Ugovornom organu
3. U spis predmeta